

Donostiako Gotzainaren oharra, pertsona migratzaileen ezohiko erregularizazio administratiboaren iragarpenaren aurrean

Donostia, 2026ko otsailaren 14a

Anai-arreba maiteok:

Itxaropenez hartzen dut Espainiako Gobernuaren iragarpena, dagoeneko gure artean bizi diren pertsona migratzaileen ezohiko erregularizazio administratiborako prozesua abiatzeko. Aitortzen dut —Caritasek dioen bezala— gizarte-justiziako ekintza bat dela, eta irregulartasunaren prekarietatetik gure eguneroko bizitza sostengatzen duten eta gure gizartearen garapenari eta guztion onari aspalditik laguntzen ari diren hainbeste pertsonaren aitortpena. Sinetsita nago kristau-karitateak —egiazkoa bada— justiziaren, eskubideen babes eraginkorraren eta gizarte-bizikidetzaren bideak ere bilatzen dituela. Nire ustez, ezohiko erregularizazio berri hau iragartzea, Atzerritarren Araudiko ohiko bideen beharrezko osagarria da.

Une honi errealismoz, gizatasunez eta fedez begiratzen laguntzen digu Elizaren Irakaspen Sozialak (EIS). Alde batetik, pertsona ororen duintasun bortxaezina eta bizi-baldintza duinak bilatzeko eta, beharrezkoa denean, emigratzeko duen eskubidea gogorarazten digu: *«beharrezkoa da zilegi izatea, bidezko arrazoiek hala gomendatzen dutenean, beste herrialde batzuetara emigratzea eta han bere bizilekua finkatzea»* (*Pacem in terris*, 25).

Bestalde, Elizak argi eta garbi erakusten du harrera-betebeharra, ahal den neurrian: *«Nazio oparoenek, ahal bezain laster, atzerritarra hartzeko betebeharra dute»* (*Kristau-ikasbidea*, 2241). Aldi berean, harrera eta integrazioa irizpide zuzen eta ordenatuen arabera egitea eskatzen du, ezarritako marko juridikoaren pean, gehiegikeriak saihestuz: *«Etorkinak jasotzen dituzten herrialdeetako erakundeek kontu handiz zaindu behar dute langile atzerritarrak esplotatzeko tentazioa zabal ez dadin»* (*EIS Bilduma*, 298). Eta hau eransten du: *«Migrazio-fluxuak ekitate- eta oreka-irizpideen arabera arautzea»* ezinbesteko baldintza da giza duintasuna babesteko (*EIS Bilduma*, 298). Horrela, autoritate publikoak elkarbizitza antolatu behar du guztion onerako irizpideekin, migratzailea zenbaki bat ez dela ahaztu gabe, baizik eta aurpegi bat dela historia eta duintasunarekin. Baita bere betebehar eta betebeharrekin ere.

Aurrera begira, ondo planteatutako erregularizazioa, nazioarteko eta Europako legediarekin bat, urrats zehatz bat izan daiteke pertsona errealeen duintasuna aitortzeko, pertsona horiei eskubideak eskuratzeko aukera irekitzeko, ahuleziak eta abusuak murrizteko, eta, horretarako, bizi- eta lan-esparru bidezkoago bat errazteko eta gizarte-bizikidetzaz indartzeko.

Kristauak garen aldetik, ezin dugu utzi beldurrak edo aurreiritziak begirada lausotu diezagun. Ebanjelioak gogorarazten digu denok garela senide, Aita beraren seme-alaba. Elizaren Irakaspenak gogorarazten digu ez dugula ahaztu behar, horregatik, migratzaileek *«edozein pertsonaren berezko duintasun bera»* dutela, eta ohartarazten digu, praktikan,

«balio gutxiagokotzat, garrantzi gutxiagokotzat, gizatasun gutxiagokotzat» hartzen direla, argi eta garbi azpimarratuz: «*Onartezina da kristauek pentsamolde hori partekatzea*» (*Fratelli tutti*, 39). Hori dela eta, elizbarrutiko kristau elkarteari dei egiten diot topo egitearen benetako kultura landu dezan eta gertutasun eta laguntasunezko pastoraltza mantendu dezan, hori bera ere gertaera bihurtuz, gure artean migratzaile diren senide hauek onartuz, babestuz, sustatuz eta integratuz.

Era berean, gogorarazi beharra dago, errealismo ebanjeliko berarekin, integrazioak elkarrekikotasuna eta erantzukizun partekatuak eskatzen dituela: esparru sozial eta juridikoa denek errespetatu behar dute. «*Etorkinak pertsona gisa hartu behar dira, eta gizarte-bizitzan integratzen lagundu*» (*EIS Bilduma*, 298). Etorkin direnek, berriz, «*esker onez errespetatu behar dute bera hartzen duen herrialdeko edo tokiko ondare material eta espiritual, haren kultura estimatu, haren legeak obeditu eta haren zametan lagundu*» (*Kristau-ikasbidea*, 2241). Kristau karitatea ez da inozokeria: egia, justizia, bakea eta guztiontzako ongia bilatzen duen benetako maitasuna da.

«Letra txikiaren» zain, zuhertasunez, eta prozesu honek erregulazio-esparru definitu bat, bereizi gabea eta irizpide arautzaile argiekin garatuko duenaren zain, nire egiten dut Gipuzkoako Caritasen eskaera: erregularizazio-prozesua bizkortasunez egin dadila, izapidetze erraz eta irisgarria ahalbidetuz, inor gera ez dadin noraezean edo babesgabe, eta gehiegikeriak eta itxaropen faltsuak ekidin daitezten. Elizbarrutiko Caritasek Gipuzkoako gure Elizak eskaintzen duen doako lege-aholkularitza zerbitzua eskertu eta babesten dut, eta beharra dutenei konfiantzaz hurbiltzeko deia egiten diet.

Jainkoak eman diezagula denoi ama batena bezalako bihotza: justizian oinarri duen karitatea izateko gai dena, hitzetan bakarrik geratu gabe, gertutasun, samurtasun, babes, bidelaguntza eta senidetasun zehatz bihurtu dadila.

Nire bedeinkapen eta artzain-maitasunez.

In Corde Matris,

+ Fernando Prado Ayuso
Donostiako Gotzaina